



ראשא עומראן

מערבית: פרץ-דרור בנאי

עשרים בחורות זולתי

כַּעַת אֵין לִי זְמַן לַמְרָאָה
 עָלֵי לְלוֹת אֶת הַפְּרָחִים בְּמַעַבְר הָאָרֶץ
 לַפְּרֵשׁ אֶת סוּדוֹת הַדְּבוּרִים עַל הָאֶסְפֵּלֵט
 לְהַתְחַרְוֹת עִם הַדּוּמוֹת לִי בְּדִבְשׁ עַל הַחֲצִיָּה
 לְשִׁבְת בַּחֲבֵרַת הָעֵנָן הַצְּעִיר
 וְהִירַח הַיְחִיד בְּלִילוֹת הַשְּׁחָרִים

כַּעַת אֵין לִי זְמַן לַמְרָאָה
 אֶמְרָתִי לַעֲגִילֵי-הָאֶכְטִיס שְׁלִי
 וְלַמְסַרְק הַמַּתְבוּנָן בְּשַׁעֲרֵי הַלֵּא מְבִית
 וְשִׁמְלַתִי הַנּוֹרְדָה שְׁבָאָרוֹן הַפְּתוּחַ
 כָּל מַה שֶּׁעֲשִׂיתִי הוּא שְׁנַשְׁקָתִי אֶת בְּקָרוֹ שֶׁל אָבִי בְּסוּהָאג'
 וְקוֹלָה שֶׁל אִמִּי נִרְעַשׁ בְּתַפְלָה בְּטֶלְפוֹן הַנִּיד שְׁלִי
 וְאַחֲרַי זֶה סִגְרָתִי אֶת דֵּלֶת חֲדָרִי בַּפֶּעַם הָאַחֲרוֹנָה
 וְיִצְאָתִי לְזֹרֵחַ כְּמוֹ הָאוֹר בְּהַתְקוּמָמוֹתָה שֶׁל קְהִיר

בְּקָרָךְ לָבֶן
 אֶמְרֵי יְדִידִי כְּאֶשֶׁר פִּגְשִׁיתִי בּוֹ בְּצַד
 בְּקָרָךְ "חֲמָאָה" וּפְצַחְנוּ יַחַד בְּקוֹל אֶחָד אֶל הַקּוֹרֵל הַגְּדוֹל שֶׁבְּכַפְּר

הַכְּפָר:

דְּלִתוֹת פְּתוּחוֹת וְחִלּוֹנוֹת רַחֲבִים
 הַתְּקַלְחוֹת עֲצוּמָה
 וַיֵּשׁ לְהַגִּיד צְפוּפָה
 תַּחֲתֵי-מַתִּים

הַכְּפָר:

דְּרָכִים פְּתוּחוֹת וַיַּעֲרוֹת אוֹר וּגְנוֹת פְּרִי בְּשֵׁל
 הַכְּפָר:

בְּכַפְּר הַזֶּעַם הָיָה עֶסוֹק בְּשַׁחְזוֹר מַחְשְׁבוֹתָיו
 סְפוּרִים הַתְּחַבְּרוֹ וְאַחֲרַי זֶה סְפָרוֹ
 וְגִרְגִירֵיהֶם נִפְתְּחוּ וְזָרְעֵיהֶם צָנְחוּ
 כְּדֵי שִׁיִּצְמְחוּ סְפוּרִים נוֹסְפִים
 מִי אֶמֶר שֶׁהוֹעֵמִים אֵין לָהֶם סְפוּרִים וְאַמִּירוֹת?

מִי אֶמֶר שֶׁהַכָּאֵב הָאָרֶץ אֵינוֹ מַתִּידֵד עִם הַבְּדִיחָה הַמְּצַחֵיקָה?
 מִי אֶמֶר שֶׁשִּׁירַת הַנְּדָכָאִים אֵינָנָה מְגִיעָה בְּעַקְשָׁנוֹת כְּאֵלוֹ הֵיטָה
 סִלַּע מִמָּשׁ?

זוֹהֵי מִצְרִים בַּת אֶלְפֵי הַשָּׁנִים
 הֵייתִי אוֹמֶרֶת לִידִידִי לִפְנֵי שְׁאֵבְדָתִי אֶת הַכְּרָתִי
 לִפְנֵי שְׁשִׁמְתֵי-לֵב לְאֵלוֹת הַמַּתְנַפְּלוֹת עַל רֵאשֵׁי הַקֶּטָן
 לַחֲץ הַדָּם שְׁלִי עוֹלָה
 לַחֲץ הַדָּם שְׁלִי עוֹלָה
 גּוֹפִי נַעֲשֶׂה קַל
 קוֹלִי עוֹלָה בְּשִׁירָה לִפִּי קֶצֶב הַמַּהְלָמוֹת:
 (מִצְרִים אֲמַנּוּ הַמְּפָאָרֶת, בַּעֲלַת הַטְּרַחָה וְהַגְּלָבִיָּה, הַזְּמַן הַזּוֹדֵקוֹן
 וְאֶת צְעִירָה, הוּא לְמוֹת וְאֶת לְתַחֲיָה)
 צְלָלִיּוֹת שֶׁל מִילִיוֹנֵי יָדַים הַמְּנַסּוֹת לְהַרְחִיק אֶת נְבִיחַת הָאֵלוֹת מִמֶּנִּי
 עֵינַי יְדִידִי אוֹחֲזוֹת בִּי
 עֵינַי יְדִידִי נוֹשְׂאוֹת אוֹתִי
 הָאֶכְטִיס הָאָדָם מְקַשֵּׁט אֶת אֲזֵנֵי וְצוּאָרֵי וְאַצְבָּעוֹתֵי
 דֵּלֶת אַרְוֵנִי הַפְּתוּחַ נִפְתַּחַת לְכָל רַחֲבָה
 שְׁמַלְתִי הַנּוֹרְדָה מַתְרַחֶבֶת וּמַתְרַחֶבֶת וּמַתְרַחֶבֶת שֶׁתִּלְבַּשְׁנָה אוֹתָהּ
 עֲשָׂרִים בַּחוּרוֹת בִּיחָד אֶתִּי
 סְנָאָ וְזִינָב וְעֵאֲאִישָׁה וְנוֹאֵל וְח'דִּיג'ה וְרִים וּמִי וְנֶאֱזַק וְסוּעָאד
 וּפְאָאָ וּפְאָטִימָה וְרַג'אָ
 וּמֵהָא וְנִינָאָר וּמְרִים וְאַלִּין וְחַמְדָּה וְלִינָה וְג'וֹדֵי...
 הִנֵּה אָנִי "סְלִי זְהָרָאן"
 עוֹלָה
 וְעוֹלָה
 וְעוֹלָה
 וְנַעֲלָמָת
 בְּעוֹד שֶׁשַׁעֲרֵי הַלֵּא מְבִית
 מַתְעוֹפֵף בְּאוֹיֵר
 בּוֹהֵק כְּמוֹ הָאֵמֶת
 נִצְחֵי כְּאֶדְמַת מִצְרַיִם.

רשא עומראן – משוררת סורית, עוסקת בעריכה ובעיתונות ומייסדת פסטיבל "אלסנדיאן לשירה". ככל הנראה נקלעה לקהיר בימי המהפכה הראשונים. שמות האנשים שהיא מציינת בשיר הם שמות סופרים, משוררים ועיתונאים מצרים. למשל נואל היא הרופאה והסופרת נואל אלסעדאוי.